

[Πασχαλινά Εθιμα Φράσεις της Μεγάλης Εβδομάδας, στην καθημερινότητά μας! Τα Πάθη και η Ανάσταση στην Ορθόδοξη Αγιογραφία και στη Δυτική Τέχνη.](#)
[Το μέλος της Μεγάλης Εβδομάδος κατά τον Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη](#)
[Πασχαλινά On Line παιχνίδια](#)
[Υπολογιστής \(ετώ ν\) Πάσχα](#)

[Ευχетήριες on line Κάρτες για το Πάσχα](#)

Να λοιπόν που έφτασε το [Πάσχα](#) ή αλλιώς «Λαμπρή», όπως το ονόμασε ο λαός μας . Πανάρχαιη η λέξη, μετέφερε το πανάρχαιο αισιόδοξο μήνυμα του αέναου κινούμενου κύκλου της ανθρώπινης ζωής και της φύσης, της νίκης της ζωής επί του θανάτου, του ερχομού της γεμάτης λαμπρό φως άνοιξης. Πανάρχαιη και η καταγωγή των χριστιανικών μύθων και περί των παθών του θεανθρώπου και της εκ νεκρών ανάστασής Του, έθρεψε και την ποιητική μούσα του λαού μας, δημώδη και έντεχνη.Η «σταύρωση» πάλι του αγωνιζόμενου ανθρώπου, οι θρήνοι της Μάνας του, η «ανάστασή» του ενέπνευσαν απλούς ανθρώπους και πολλούς ποιητές. Τον εθνικό ποιητή,

Διο

, αλλά και πολλούς ποιητές της γενιάς του '30, της προπολεμικής και της πρώτης και δεύτερης μεταπολεμικής γενιάς. Ανάμεσα τους οι Κώστας Βάρναλης, Νίκος Καζαντζάκης, Κ. Καβάφης, Άγγελος Σικελιανός, Γιάννης Ρίτσος, Νίκος Καρούζος, Κική Δημουλά κτλ., των οποίων ποιητικά αποσπάσματα ανθολογούμε παρακάτω.

Ποιήματα και τραγούδια εμπνευσμένα από τα Θεία Πάθη.

Δημοτικά

Παραλλαγή του Μοιρολογιού της Παναγίας, Δημοτικό

Σήμερον μαύρος ουρανός,
σήμερον μαύρη μέρα,
σήμερον εσταυρώσανε,
τον πάντων βασιλέα.
Σήμερον όλοι θλίβονται
και τα βουνά λυπούνται.
Σήμερον έβαλαν βουλήν
οι άνομοι Εβραίοι,
οι άνομοι και τα σκυλιά
οι τρισκαταραμένοι.
Σαν κλέφη τον επιάσανε
και σαν φονιά τον πάνε
και στου Πιλάτου τις αυλές
εκεί τον τυραγνάνε.
Κι? η Παναγιά η δέσποινα
κ? οι άλλες οι γυναίκες
έπιασαν το στρατί στρατί,
στρατί το μονοπάτι.
Το μονοπάτι τς? έβγαλε
μεσ? στου ληστή την πόρτα.
Τηρά δεξιά, τηρά ζερβά,
κανέναν δεν γνωρίζει.
Τηρά και δεξιότερα
βλέπει τον Άγιο Γιάννη
-Άγιε μου Γιάννη Πρόδρομε
και βαπτιστή του γιου μου
μην είδες τον υιγιόκα μου
και σένα δάσκαλό σου;
-Δεν έχω γλώσσα να σου πω
γλώσσα να σου μιλήσω,
δεν έχω χεροπάλαμο,
για να σου τονε δείξω.
Βλέπεις εκείνον τον γυμνό,
τον παραπονεμένο,
οπού φορεί πουκάμισο
στο αίμα βουτημένο;
Οπούναι τα ματάκια του

ραμμένα με μετάξι,
κι οπού φορεί στην κεφαλή
αγκάθινο στεφάνι;
Εκείνος είναι ο γιούκας σου
και μένα δάσκαλός μου.

Μικρά Ασία, Δημοτικό

Η Παναΐα τ? άκουσε, πέφτει λιγοθυμάει
νερό σταμνιά την περεχούν, τρία γυαλιά του μόσχου,
τέσσερα το ροδόσταμο ώστε να συνεφέρει,
κι απάνω που συνέφερε τούτο το λόγο λέγει.
- Δεν έχ? γκρεμό να γκρεμιστώ για το μονογενή μου
δεν έχ? μαχαίρι να σφαγώ για το μονογενή μου
δεν έχ? σκοινί να κρεμαστώ για το μονογενή μου.
Απολογιέται κι ο Χριστός της μάνας του και λέγει.
- Μάνα μ? αν γκρεμιστείς εσύ, γκρεμιέτ? όλος ο κόσμος,
μάνα μου αν σφαγείς εσύ, σφάζετ? όλος ο κόσμος,
μάνα μ? αν κρεμαστείς εσύ, κρεμιέτ? όλος ο κόσμος.
Πάρτο μάνα μου υπομονή, να πάρ? όλος ο κόσμος.
Άντε μάνα μου στο καλό και διάφορο δεν έχεις,
μόν? το μεγάλο Σάββατο κάτσε να μ? απαντήσεις.

Μικρά Ασία, Δημοτικό

Άι-άι μου Γιάννη Πρόδρομε και βαφτιστή του γιου μου,
που εί- που είναι ?με ο γιούκας μου και ?σε ο δάσκαλός σου.
-Δεν έ- έχω στόμα να στα πω, γλώσσα να στα μιλήσω
κι ούτ η- κι ούτ? η καρδιά μου τα βαστά να σου τα μολοήσω.

Πόντος, Δημοτικό

Βλέπεις εκείνον τον γυμνόν, τον παραπονεμένον,
όπου φορεί πουκάμισο στο αίμα βουτηγμένο,
όπου φορεί στην κεφαλή ακάνθινο στεφάνι,
εκείνος είν? ο γιούκας σου και ?με ο διδάσκαλός μου.

Δ. Σολωμός «Η ημέρα της Λαμπρής»

Καλό Πάσχα!

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 27 Μάρτιος 2010 19:16

«Καθαρότατον ήλιο επρομηνούσε

της αυγής το δροσάτο ύστερο αστέρι,

σύγγεφο, καταχνιά, δεν απερνούσε

τ' ουρανού σε κανένα από τα μέρη

και από κει κινημένο αργοφυσούσε

τόσο γλυκό στο πρόσωπο τ' αέρι,

που λες και λέει μες στις καρδιάς τα φύλλα:

Γλυκιά η ζωή και ο θάνατος μαυρίλα.

Χριστός ανέστη! Νέοι, γέροι και κόρες,

όλοι, μικροί - μεγάλοι, ετοιμαστήτε

μέσα στες εκκλησίες τες δαφνοφόρες

με το φως της χαράς συμαζωχτήτε

Καλό Πάσχα!

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 27 Μάρτιος 2010 19:16

ανοίξετε αγκαλιές ειρηνοφόρες

ομπροστά στους Αγίους και φιληθήτε!

Φιληθήτε γλυκά, χείλη με χείλη,

πέστε Χριστός ανέστη, εχθροί και φίλοι!

Δάφνες εις κάθε πλάκα έχουν οι τάφοι,

και βρέφη ωραία στην αγκαλιά οι μανάδες

γλυκόφωνα, κοιτώντας τες ζωγραφι-

σμένες εικόνες, ψάλλουνε οι ψαλτάδες

λάμπει το ασήμι, λάμπει το χρυσάφι

από το φως που χύνουνε οι λαμπάδες

κάθε πρόσωπο λάμπει απ' τ' αγιοκέρι,

όπου κρατούνε οι Χριστιανοί στο χέρι».

Καλό Πάσχα!

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 27 Μάρτιος 2010 19:16

Άγγελος Σικελιανός,

Στ' Οσιου Λουκά το μοναστήρι

«Στ' Οσιου Λουκά το μοναστήρι, απ' όσες

γυναίκες του Στειριού συμμαζευτήκαν

τον Επιτάφιο να στολίσουν, κι' όσες,

μοιρολογήτρες, ως με του Μεγάλου

Σαββάτου το ξημέρωμα αγρυπνήσαν,

ποια να στοχάστη έτσι γλυκά θρηνούσαν! -

πώς, κάτου απ' τους ανθούς, τ' ολόαχνο σμάλτο

του πεθαμένου του Αδωνη ήταν σάρκα

που πόνεσε βαθιά;

Γιατί κι' ο πόνος

Καλό Πάσχα!

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 27 Μάρτιος 2010 19:16

στα ρόδα μέσα, κι' ο επιτάφιος θρήνος,

κ' οι αναπνοές της άνοιξης που μπαίνουν

απ' του ναού τη θύρα, αναφτερώναν

το νου τους στις Ανάστασης το θάμα,

και του Χριστού οι πληγές σαν ανεμώνες

τους φάνταζαν στα χέρια και στα πόδια,

τι πολλά τον σκεπάζανε λουλούδια,

που έτσι τρανά, έτσι βαθιά ευωδούσαν!

Αλλά το βράδυ το ίδιο του Σαββάτου,

την ώρα π' απ' την Αγία Πύλη το ένα

κερί επροσάναψε όλα τ' άλλα ως κάτω,

κι' απ' τ' Άγιο Βήμα σάμπως κύμα απλώθη

Καλό Πάσχα!

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 27 Μάρτιος 2010 19:16

το φως ως με την ξώπορτα, όλοι κι' όλες

ανατριχιάξαν π' άκουσαν στη μέση

απ' τα «Χριστός Ανέστη» μian αιφνίδια

φωνή να σκούξει: "Γιώργαινα, ο Βαγγέλης!"

Και να, ο λεβέντης του χωριού, ο Βαγγέλης,

των κοριτσιών το λάμπασμα, ο Βαγγέλης,

που τον λογιάζαν όλοι για χαμένο

στον πόλεμο - και στέκονταν ολόρτος

στης εκκλησιάς τη θύρα, με ποδάρι

ξύλινο, και δε διάβαινε τη θύρα

της εκκλησιάς, τι τον κυττάζαν όλοι

με τα κεριά στο χέρι, τον κυττάζαν

Καλό Πάσχα!

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 27 Μάρτιος 2010 19:16

το χορευτή που τράνταζε τ' αλώνι

του Στειριού, μια στην όψη, μια στο πόδι,

μα ως να το κάρφωσε ήταν στο κατώφλι

της θύρας, και δεν έμπαινε πιο μέσα!

Και τότε, - μάρτυράς μου νάναι ο στίχος,

ο απλός κι' ο αληθινός ετούτος στίχος, -

απ' το στασίδι πούμουνα στημένος

ξαντίκρυσσά τη μάνα, απ' το κεφάλι

πετώντας το μαντίλι, να χιμήξει

σκυφτή και ν' αγκαλιάσει το ποδάρι,

το ξύλινο ποδάρι του στρατιώτη,

(έτσι όπως τότεйда ο στίχος μου το γράφει,

Καλό Πάσχα!

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 27 Μάρτιος 2010 19:16

ο απλός κι' αληθινός ετούτος στίχος),

και να σύρει απ' τα βάθη της καρδιάς της

ένα σκούξιμο: «Μάτια μου, Βαγγέλη!».

Κ. Βάρναλης, Οι πόνοι της Παναγιάς

«Πού να σε κρύψω, γιόκα μου, να μη σε φτάνουν οι κακοί;

Σε ποιο νησί του Ωκεανού, σε ποια κορφήν ερημική;

Δε θα σε μάθω να μιλάς και τ' άδικο φωνάξεις

Ξέρω πως θάχεις την καρδιά τόσο καλή, τόσο γλυκή,

που με τα βρόχια της οργής ταχιά θενά σπαράξεις.

Τη νύχτα θα σηκώνομαι κι αγάλια θα νυχοπατώ,

να σκύβω την ανάσα σου ν' ακώ, πουλάκι μου ζεστό

Καλό Πάσχα!

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 27 Μάρτιος 2010 19:16

να σου τοιμάζω στη φωτιά γάλα και χαμομήλι,

κ' υστέρα απ' το παράθυρο με καρδιοχτύπι να κοιτώ

που θα πηγαίνεις στο σκολιό με πλάκα και κοντύλι...

Κι αν κάποτε τα φρένα σου μ' αλήθεια, φως της αστραπής,

χτυπήσει ο Κύρης τ' ουρανού, παιδάκι μου να μη την πεις!

Θεριά οι άνθρωποι, δεν μπορούν το φως να το σηκώσουν!

Δεν είν' αλήθεια πιο χρυσή σαν την αλήθεια της σιωπής.

Χίλιες φορές να γεννηθείς, τόσες θα σε σταυρώσουν!»

ΒΑΡΝΑΛΗ Κ.: «Η Μάνα του Χριστού»

«Πώς οι δρόμοι ευωδάνε με βάγια στρωμένοι,

ηλιοπάτητοι δρόμοι και γύρω μπαξέδες!

Καλό Πάσχα!

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 27 Μάρτιος 2010 19:16

Η χαρά της γιορτής όλο πιότερο αξαίνει

και μακριάθε βογκάει και μακριάθε ανεβαίνει.

Τη χαρά σου, Λαοθάλασσα, κύμα το κύμα,

των αλλώνε τα μίση καιρό τήνε θρέφαν,

κι αν η μαύρη σου κάκητα δίψασε το κρίμα,

να που βρήκε το θύμα της, άκακο θύμα!

Φεύγεις πάνω στην άνοιξη, γιε μου καλέ μου.

Άνοιξή μου γλυκιά, γυρισμό που δεν έχεις.

Η ομορφιά σου βασίλεψε κίτρινη, γιε μου,

δε μιλάς, δεν κοιτάς πώς μαδιέμαι, γλυκέ μου!

Κει στο πλάγι δαγκάναν οι οχτροί σου τα χείλη...

Δολερά ξεσηκώσανε τ' άγνωμα πλήθη,

Καλό Πάσχα!

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 27 Μάρτιος 2010 19:16

κι όσο ο γήλιος να πέση και νά 'ρθη το δείλι,

το σταυρό σου καρφώσαν κι' οχτροί σου και φίλοι.

Μα γιατί να σταθής να σε πιάσουν! Κι ακόμα,

σα ρωτήσανε: "Ποιος ο Χριστός;" τί 'πες "Νά 'με"!

Αχ! δεν ξέρει τι λέει το πικρό μου το στόμα!

Τριάντα χρόνια παιδί μου δε σ' έμαθ' ακόμα!».·

"Η μάνα του Χριστού" (από "Το φως που καίει")

"Α, πως είχα σα μάνα κ' εγώ λαχταρήσει

(είταν όνειρο κ' έμεινεν άχνα και πάει)

σαν και τ' άλλα σου αδέλφια να σ' είχα γεννήσει

κι από δόξες αλάργα κι αλάργα από μιση!

Φεύγεις, πάνου στην άνοιξη, γιε μου καλέ μου,

άνοιξή μου γλυκειά, γυρισμό που δεν έχεις!

Καλό Πάσχα!

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 27 Μάρτιος 2010 19:16

Η ομορφιά σου βασίλεψε κίτρινη, γιε μου,

δε μιλάς, δεν κοιτάς, πως μαδιέμαι, γλυκέ μου!

N. Καζαντζάκης, Μαγδαληνή

«Ω Κύριε, εγώ 'μαι που έσπασα σα μυρογιάλι

στα ιερά σου πόδια την καρδιά μου, και τα ολόξανθα

μακριά μαλλιά μου εγώ τ' ανέμισα στις τρέμουλες,

σκυφτές των Αποστόλων κεφαλές, σα φλάμπουρο!

Εγώ 'μαι που όντας όλοι οι εδικοί μακριάθε

κοιτώντας το σταυρό σε κλαίγαν σκορπισμένοι,

στεκόμουν στο πλευρό σου παραστάτης, κι όρθια

στα χέρια μου εδεχόμουν, στην ποδιά, στο πρόσωπο,

Καλό Πάσχα!

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 27 Μάρτιος 2010 19:16

πηχτό, ζεστό, σαν όμπρο θερινό, το γαίμα σου!

Κ' έκραζα: Ανοίξου γης, ποτίσου γης, σκιρτήστε

σα σπόροι αθάνατοι στο χώμα, ώ πεθαμένοι!

Χριστέ, κι αν όλοι σ' αρνηθούν, δε θα πεθάνεις!

Γιατί στον κόρφο μου το αθάνατο νερό

κρατώ και σε κερνώ, και κατεβαίνεις πάλι

στη γης, και περπατάς μαζί μου στα χωράφια,

βολές σωπαίνοντας γλυκά, βολές ταΐζοντας

το Λόγο τον καλό στα πεινασμένα πλήθη».

Κ.Π.Καβάφης, 27 Ιουνίου 1906, 2 μ.μ.

Σαν το 'φεραν οι Χριστιανοί να το κρεμάσουν
το δεκαεφτά χρονώ αθώο παιδί
η μάνα του που στην κρεμάλα εκεί κοντά
σέρνονταν και χτυπιούνταν μες στα χώματα
κάτω απ' τον μεσημεριανό, τον άγριο ήλιο
πότε ούρλιαζε, και κραύγαζε σα λύκος, σα θηρίο
και πότε εξαντλημένη η μάρτυσσα μοιρολογούσε
"Δεκαεφτά χρόνια μοναχά με τα 'ζησες παιδι μου".
Και όταν το ανέβασαν την σκάλα της κρεμάλας

Καλό Πάσχα!

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 27 Μάρτιος 2010 19:16

κι επέρασάν το το σκοινί και το 'πνιξαν
το δεκαεφτά χρονώ αθώο παιδί,
κι ελεεινά κρεμνιούνταν στο κενόν
με τους σπασμούς της μαύρης του αγωνίας
το εφηβικόν ωραία καμωμένο σώμα,
η μάνα η μάρτυσσα κυλιούντανε στα χώματα
και δεν μοιρολογούσε πια για χρόνια τώρα·
"Δεκαεφτά μέρες μοναχά", μοιρολογούσε,
"δεκαεφτά μέρες μοναχά σε χάρηκα παιδί μου".

Γιάνης Ρίτσος, Εαρινή Συμφωνία

«Ακου τα σήμαντρα

των εξοχικών εκκλησιών.

Φτάνουν από πολύ μακριά

από πολύ βαθιά.

Απ' τα χείλη των παιδιών

απ' την άγνοια των χελιδονιών

απ' τις άσπρες αυλές της Κυριακής

Καλό Πάσχα!

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 27 Μάρτιος 2010 19:16

απ' τ' αγιοκλήματα και τους περιστεριώνες

των ταπεινών σπιτιών.

Ακου τα σήμαντρα

των εαρινών εκκλησιών.

Είναι οι εκκλησίες

που δε γνώρισαν τη σταύρωση

και την ανάσταση.

Γνώρισαν μόνο τις εικόνες

του Δωδεκαετούς

που 'χε μια μάνα τρυφερή

που τον περίμενε τα βράδια στο κατώφλι

έναν πατέρα ειρηνικό που ευώδιαζε χωράφι

Καλό Πάσχα!

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 27 Μάρτιος 2010 19:16

που 'χε στα μάτια του το μήνυμα

της επερχόμενης Μαγδαληνής.

Χριστέ μου

τι θα 'τανε η πορεία σου

δίχως τη σμύρνα και το νάρδο

στα σκονισμένα πόδια σου;».

Γιάννης Ρίτσος - ?πιτάφιος (?ποσπάσματα)

(Θεσσαλονίκη. Μάης το? 1936. Μι? μάνα, καταμεσ?ς το? δρόμου,
μοιρολογάει τ? σκοτωβ?ν? πανδία της φιάρας; καίματα πηδισαδηλωτ?ν - τ?ν ?περ-
γ?ν καπνεργατ?ν. ?κείνη συνεχίζει τ? θρ?νο της):

|

Γιέ μου, σπλάχνο τ?ν σπλάχνων μου, καρδούλα τ?ς καρδι?ς μου,
πουλάκι τ?ς φτωχι?ς α?λ?ς, ?νθ? τ?ς ?ρημι?ς μου,

Καλό Πάσχα!

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 27 Μάρτιος 2010 19:16

π?ς κλείσαν τ? ματάκια σου κα? δ? θωρε?ς πο? κλαίω
κα? δ? σαλεύεις, δ? γρικ?ς τ? πο? πικρ? σο? λέω;

Γιόκα μου, ?σ? πο? γιατρευες κάθε παράπονό μου,
Πο? μάντευες τί πέρναγα κάτω ?π? τ? τσίνορό μου,

τώρα δ? μ? παρηγορ?ς κα? δ? μο? βγάζεις ?χνα
κα? δ? μαντεύεις τ?ς πληγ?ς πο? τρ?νε μου τ? σπλάχνα;

Πουλί μου, ?σ? πο? μο? ?φερνες νεράκι στ?ν παλάμη
π?ς δ? θωρε?ς πο? δέρνουμε κα? τρέμω σ?ν καλάμι;

Στ? στράτα ?δ? καταμεσ?ς τ? ?σπρα μαλλιά μου λύνω
κα? σο? σκεπάζω τ?ς μορφ?ς τ? μαραμένο κρίνο.

Φιλ? τ? παγωμένο σου χειλάκι πο? σωπαίνει
κι ε?ναι σ? ν? μο? θύμωσε κα? σφαλιγμένο μένει.

Δ? μο? μιλε?ς κι ? δόλια ?γ? τ?ν κόρφο δές, ?νοιγω
κα? στ? βυζι? πο? βύζαξες τ? νύχια, γιέ μου μπήγω.

II

Κορώνα μου, ?ντιστύλι μου, χαρ? τ?ν γερατει? μου,
?λιε τ?ς βαρυχειμωνι?ς, λιγνοκυπάρισσό μου,

Καλό Πάσχα!

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 27 Μάρτιος 2010 19:16

Π?ς μ? ?φησες ν? σέρνουμε κα? ν? πον? μονάχη
χωρ?ς γουλιά, σταλι? νερ? κα? φ?ς κι ?νθο κι ?στάχυ ;

Μ? τ? ματάκια σου ?βλεπα τ?ς ζω?ς κάθε λουλούδι,
μ? τ? χειλάκια σου ?λεγα τ? α?γεριν? τραγούδι.

Μ? τ? χεράκια σου τ? δυό, τ? χιλιοχαϊδεμένα,
?λη τη γ?ς ?γκάλιαζα κι ?λ? ε?τανε γι? μένα.

Νιότη ?π? τ? νιότη σου ?παιρνα κι ?κόμη ?χνογελο?σα,
τ? γερατει? δ?ν τρώμαζα, τ? θάνατο ?ψηφο?σα.

Κα? τώρα πο? θ? κρατηθ?, πο? θ? σταθ?, πο? θ?μπω,
πο? ?πόμεινα ξερ? δεντρ? σ? χιονισμένο κάμπο;

Γιέ μου, ?ν δ? σο?ναι βολετ? ν?ρθε?ς ξαν? σιμά μου,
π?ρε μαζί σου ?μένανε, γλυκειά μου συντροφιά μου.

Κι ?ν ε?ν? τ? πόδια μου λιγνά, μπορ? ν? πορπατήσω
κι ?ν κουραστε?ς, στ?ν κόρφο μου, γλυκ? θ? σ? κρατήσω.

III

Μαλλι? σγουρ? πο? πάνω τους τ? δάχτυλα περνο?σα
τ?ς νύχτες πο? κοιμόσουν κα? πλάϊ σου ξαγρυπνο?σα,

Φρύδι μου, γαϊτανόφρυδο κα? κοντυλογραμμένο,
καμάρα πο? τ? βλέμμα μου κούρνιαζε ?ναπαμένο,

Καλό Πάσχα!

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 27 Μάρτιος 2010 19:16

Μάτια γλαρ? πο? μέσα τους ?ντίφεγγαν τ? μάκρη
πρωινο? ο?ρανο?, κα? πάσκιζα μ?ν τ? θαμπώσει δάκρυ,

Χείλι μου μοσκομύριστο πο? ?ς λάλαγες ?νθίζαν
λιθάρια κα? ξερόδεντρα κι ?ηδόνια φτερουγίζαν,

Στήθεια πλατι? σ?ν τ? στρωτ? φτερούγια τ?ς τρυγόνας
πο? πάνωθ? τους κόπαζε κ? ? πίκρα μου κι ? ?γώνας,

Μπούτια γερ? σ?ν πέρδικες κλειστ?ς στ? παντελόνια
πο? ο? κόρες τ? καμάρωναν τ? δείλι ?π? τ? μπαλκόνια,

Κα? γώ, μ? μο? βασκάνουνε, λεβέντη μου, τέτοιο ?ντρα,
σο? κρέμαγα τ? φυλαχτ? μ? τ? γαλάζια χάντρα,

Μυριόρριζο, μυριόφυλλο κ? ε?ωδιαστό μου δάσο,
π?ς ν? πιστέψω ? ?μοιρη π?ς μπόραε ν? σ? χάσω;

Ν

Σήκω, γλυκέ μου, ?ργήσαμε? ψηλώνει ? ?λιος? ?λα,
κα? τ? φαγάκι σου ?ρημο θ? κρύωσε στ?ν πιατέλα.

? μπλέ σου ? μπλο?ζα τ?ς δουλει?ς στ?ν πόρτα κρεμασμένη
θ? καρτεράει τ? σάρκα σου τ? μαρμαρογλυμμένη.

Καλό Πάσχα!

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 27 Μάρτιος 2010 19:16

Θ? καρτεράει τ? κρύο νερ? τ? δροσερό σου στόμα,
θ? καρτεράει τ? χν?τα σου τ? ?σβεστωμένο δ?μα.

Θ? καρτεράει κ? ? γάτα μας στ? πόδια σου ν? παίξει
κι ? ?λιος ?ργ?ς θ? καρτερ? στ? μάτια σου ν? φέξει.

Θ? καρτεράει κ? ? ρούγα μας τ? ?δρ? περπάτημά σου
κ? ο? γρίλιες ο? μισάνοιχτες τ? ?ηδονολάλημά σου.

Κα? τ? συντρόφια σου, καλέ, πο? τ?ς βραδι?ς ?ρχόνταν
κα? λέαν κα? λέαν κι ?π? τ? ?δια το?ς τ? λόγια ?φλογιζόνταν

Κα? μπάζανε στ? σπίτι μας τ? φ?ς, τ?ν πλάση ?κέρια,
παιδί μου, θ? σ? καρτερ?ν ν? κάνετε νυχτέρια.

Κα? γ? θ? καρτεράω σκυφτ? βραδ? κα? μεσημέρι
ν?ρθε? ? καλός μου, ? θάνατος, κοντά σου ν? μ? φέρει.

ΙΧ

? Παναγιά μου, ?ν ε?σουν, καθ?ς ?γώ, μητέρα,
βοήθεια στ? γιό μου θ?στελνες τ?ν ?γγελο ?π? πέρα.

Κι, ?χ, Θέ μου, Θέ μου, ?ν ε?σουν Θε?ς κι ?ν ε?μασταν παιδιά σου
θ? πόναγες καθ?ς ?γώ, τ? δόλια πλάσματά σου.

Κι ?ν ε?σουν δίκειος, δίκαια θ? μοίραζες τ?ν πλάση,
κάθε πουλί, κάθε παιδ? ν? φάει κα? ν? χορτάσει.

Καλό Πάσχα!

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 27 Μάρτιος 2010 19:16

Γιέ μου, καλ? μο? τ?λεγε τ? γνωστικό σου ?χε?λι
κάθε φορ? πο? ?ρμήνευε, κάθε φορ? πο? ?μίλει:

?με?ς ταγίζουμε ζω? στ? χέρι: περιστέρι,
κ? ?με?ς ο?τ? ?να ψίχουλο δ?ν ?χουμε στ? χέρι.

?με?ς κρατ?με ?λη τ? γ?ς μ?ς στ? ?ργασμένα μπράτσα
κα? σκιάχτρα στέκονται ο? Θεο? κι ?φέντη ?χουνε φάτσα.

?χ, γιέ μου, πι? δ? μο?μεινε καμ? χαρ? κα? πίστη,
κα? τ? χλωμ? κα? τ? στερν? καντήλι μας ?σβήστη.

Καί, τώρα, ?π? σ? ποι? φωτι? τ? χέρια μου θ? ?νοιγω,
τ? παγωμένα χέρια μου ν?ν τ? ζεστάνω λίγο;

Νίκος Καρούζος, Άσμα μικρό

«Χάθηκε αυτός ο οδοιπόρος.

Είχε συνάξει λίγα φύλλα

ένα κλαδί γεμάτο φως

Καλό Πάσχα!

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 27 Μάρτιος 2010 19:16

είχε πονέσει.

Και τώρα χάθηκε...

Αγγίζοντας αληθινά πουλιά στο έρεβος

αγγίζει νέους ουρανούς

η προσευχή του μάχη.

Εαρ μικρό έαρ βαθύ έαρ συντετριμμένο».

Κική Δημουλά, Γραμματείς και πρεσβύτεροι αιώνες

«Ιδού η μικροτάτη Παρασκευή πάλι

σε βαφή Μεγάλης βουτηγμένη.

Μέτωπο αιμάτινο σου πλέκουν τ' ακανθώδη

έθιμα

Καλό Πάσχα!

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 27 Μάρτιος 2010 19:16

και επί τον ιματισμόν σου έβαλαν κλήρο

η νηστεία ο Μπαχ τα βαρελότα και η μέθοδος

να φτάνει με καρφιά στα άκρα του ο πόνος.

Τι κι αν εσχίσθη το καταπέτασμα των χαμομηλιών

τι κι αν χρωμάτων στρατιαί εξεπλήττοντο

σταύρωσον σταύρωσον αλαλάζουν

τα κρεοπωλεία οι ψησταριές κι οι φούρνοι.

Δε μ' άκουσες.

Αφησες ανύμφευτη την κόμη της Μαγδαληνής

και σπατάλησες το σπάνιο Νυμφίο άρωμά σου

για να κάνεις τεστ αληθείας στην αγάπη, στον πλησίον.

Καλό Πάσχα!

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 27 Μάρτιος 2010 19:16

Σου φώναζα να τους αφήσεις όπως είναι

όπως τους παραλάβαμε από την υπαρξιακή παράδοση

όπως περιγράφηκαν από στόμα σε στόμα

από πικρό ποτήριον σε πικρότερο. Δε γλίτωσε

σταυρώθηκε όποιος διανοήθηκε να τους επαληθεύσει.

Προσκυνώ το οικείον προσφιλές μου σφάλμα σου.

Εν συντριβή περιστρέφω τη σούβλα

αδημονώντας σε αμνέ μας».

Τα πάθη του Θεανθρώπου και του ανθρώπου σε βίντεο